

Karaktergyilkosság

PRÓZA - LXV. évfolyam, 1. szám, 2021. január 8.

Amíg láttak, mert egyik nap valami történt velük, elveszítették a szemük világát, az arcok kifejezéstelenekké váltak; sorra jártam a sírköveket, a régvolt idegenek élettelenebbek már nem is lehettek volna, a szemük helyén a porcelánon két kivájt gödör sötétlett; konok következetességgel vakultak meg a gonoszságtól egyszerre. Ilyen kipattintott gödrökkel lehet csak az örökkévalóságba tekinteni.

Egyre sűrűbb, feszültebb lett a léghő, ahogy mentem előre, és észrevettem távolodni az akácok felé egy embert; ahogy mentem utána, azt hitte, követem, egyre gyorsabbra fogta a lépteit, kíváncsi lettem rá, hogy miért. Nem vettem üldözőbe, csak éppen addig követtem, amíg meggyőződtem róla, miért fut előlem: az egyik kezében kalapácsot tartott, a másikban szöveget.